

EURAN TAPOLAN YRITYSALUEEN ASEMAKAAVAN LUONTOSELVITYS

FM (biologi) Turkka Korvenpää
30.8.2025

Sisällys:

1. JOHDANTO	3
2. ALUEEN YLEISKUVAUS	4
3. LUONTOTYYPIT JA KASVILLISUUS	4
3.1 Menetelmät	4
3.2 Luontotyyppikuviot.....	5
4. PESIMÄLINNUSTO	11
4.1 Menetelmät	11
4.2 Tulokset ja johtopäätökset.....	12
5. LEPAKOT	14
5.1 Menetelmät	14
5.2 Tulokset ja johtopäätökset.....	15
6. LIITO-ORAVA.....	16
7. MUU LAJISTO.....	16
8. EKOLOGISET YHTEYDET	17
9. SUOSITUSTEN YHTEENVETO	17
10. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET	17

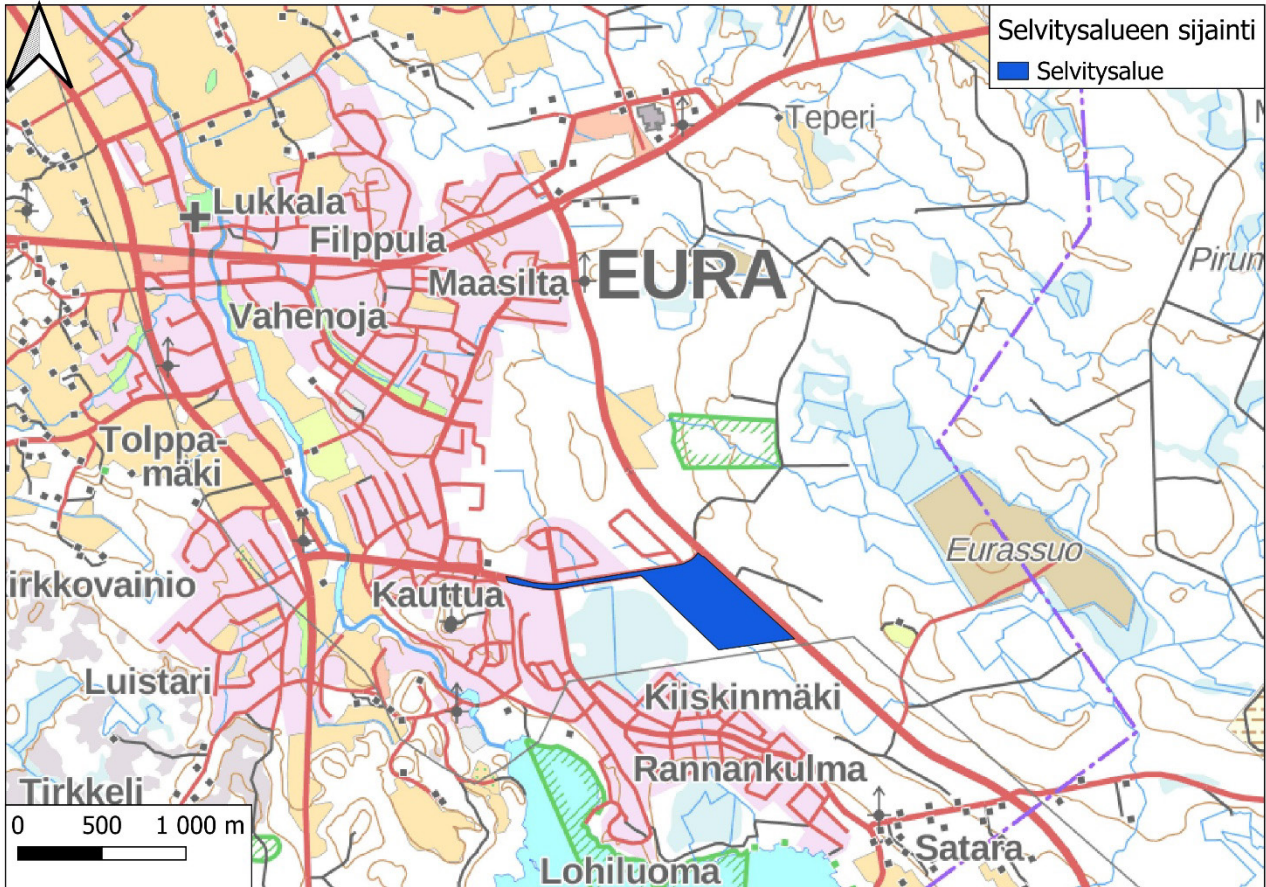
Kannen kuva: Talousmetsänä hoidettua mäntykangasta selvitysalueen länsiosassa luontotyyppikuviolla 1.

Pohjakartat ja ilmakehät: © Maanmittauslaitos 08/2025.

Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy
Hanhenkaari 10 as 16
21420 Lieto
Puh. 045-6793602
www.envibio.net

1. JOHDANTO

Nosto Consulting Oy tilasi Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy:ltä Eurassa sijaitsevan Tapolan yritysalueen (kartta 1) asemakaavan luontoselvityksen.

Kartta 1. Selvitysalueen sijainti.

Luontoselvityksen tarkoituksena on kartoittaa alueen luontoarvot ja arvioida niiden vaikutusta maankäyttöön. Työhön sisältyvät seuraavat osat:

- kasvillisuus- ja luontotyyppikartoitus
- pesimälinnustokartoitus
- lepakkokartoitus
- liito-oravakartoitus
- muiden uhanalaisten, silmälläpidettävien ja EU:n direktiivilajien esiintymien selvitys
- ekologisten yhteyksien tarkastelu

Suomen Lajitietokeskukselle tehtiin aineistopyyntö alueelta ja sen lähiympäristöstä ennestään tunnetuista lajiesiintymistä (Suomen Lajitietokeskus 2025). Selvityksen teki FM (biologi) Turkka Korvenpää. Ensimmäinen maastokäynti tehtiin jo myöhäissyksyllä 2024, jolloin arvioitiin metsien soveltuvuutta liito-oravan elinympäristöksi sekä saatiin yleiskuva alueesta. Varsinaisesti maastotyöt tehtiin maalis-elokuussa 2025.

2. ALUEEN YLEISKUVAUS

Selvitysalue sijaitsee Kauttuan taajaman itälaidalla Ohikulkutiestä länteen ja Turuntiestä etelään. Alueeseen sisältyy myös Turuntien vartta lännessä aina entiselle rautatielle asti. Alueen pinta-ala on noin 26 ha, ja se on tietä lukuun ottamatta kokonaan rakentamatonta metsämaata. Ohikulkutien laidalla on laaja vesakoitunut hakkuuaukea, jolle on jätetty yksittäisiä haapoja. Hakkuusta länteen alueen eteläosassa kasvaa turvekankaan kuusimetsää. Muu osa alueesta koostuu hoidetuista mäntykankaista ja turvekankaista.

3. LUONTOTYYPIT JA KASVILLISUUS

3.1 Menetelmät

Alueen luontotyyppikartoitus perustuu 15.5.2025, 5.6.2025, 25.6.2025 ja 19.7.2025 suoritettuihin maastokäynteihin. Selvitysalue jaettiin 9 luontotyyppikuvioon, jotka rajattiin kartalle GPS-laitetta ja ilmakuvia apuna käyttäen. Kustakin kuviosta laadittiin sanallinen kuvaus sekä määritettiin, onko kyseessä jokin alla luetelluista arvokkaista luontotyypeistä:

- luonnonsuojelulain suojaama luontotyyppi
- vesilain suojaama luontotyyppi
- metsälain erityisen tärkeä elinympäristö
- Metso-kriteerit luokassa I täyttävä kohde
- uhanalaisen luontotyyppin edustava esiintymä
- muu luontoarvoiltaan merkittävä kohde

Kuviokuvaukset sisältävät tietoa mm. elävästä ja kuolleesta puustosta, putkilokasvillisuudesta ja Suomen luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin luontotyyppistä (luontotyyppienuhanalaisuus.ymparisto.fi/lutu/#/, Kontula & Raunio 2018a ja b). Luontotyyppien uhanalaisuudessa merkittävää on uhanalaisuusluokan lisäksi luontotyyppin

ekologinen laatu. Esimerkiksi tavanomaisena talousmetsänä käsitelty voimakkaasti harvennushakattu, lahoppuustoltaan niukka, varttunut kuiva kangasmetsä kuuluu uhanalaisluokkaan vaarantunut (uhanalainen), mutta on ekologiselta laadultaan heikko, sillä luontotyyppin tila on voimakkaasti heikentynyt, kun ihmistoiminta on perin pohjin muuttanut metsän luontaisia ominaispiirteitä. Sen sijaan ekologiselta laadultaan erinomaiset ja hyvät kohteet ovat jo tällä hetkellä luontoarvoiltaan merkittäviä. Laadultaan kohtalaiset ja heikot kohteetkin kehittyvät toki aikaa myöten arvokkaammiksi, jos ne jätetään luonnontilaan (tai mm. perinnebiotooppien kohdalla ovat asianmukaisesti hoidettuja). Luontaisesti harvinaisten luontotyyppien (kuten lähteiden ja kalkkikallioiden) ja perinnebiotooppien kohdalla asian merkitys korostuu, ja ne voivat olla luontoarvoiltaan merkittäviä laadultaan heikkoinakin. Selvitysalueella ei esiinny tällaisia luontaisesti harvinaisia luontotyyppisiä tai perinnebiotooppeja.

Selvitysalueelta ei löytynyt yhtään arvokasta luontotyyppikohdetta.

3.2 Luontotyyppikuviot

Luontotyyppikuviot on merkitty karttoihin 2-3.

KUVIO 1 – KUIVA JA KUIVAHKO KANGAS

Harvennettua, arviolta noin 50-vuotiaasta männikköä (kannen kuva) kasvava kuiva ja kuivahko kangas. Mäntyjen alla on hieman koivun taimia ja varsinkin kuvion itäreunalla kuusen taimia. Lahoppua esiintyy erittäin niukasti. Tavanomaiseen kasvistoon kuuluu runsaiden puolukan, kangasmaitikan, variksenmarjan, kanervan ja mustikan lisäksi mm. metsälauha. Kuviolla on siellä täällä kiviä, mutta ei varsinaista louhikkoa tai kivikkoa. Kuvion länsireunalla sijaitsee hiekkainen tieura, jonka pohjoispäästä löytyi jotakin helokkilajia. Helokit ovat tulokaslajeja, jotka ovat levinneet Suomeen ihmistoiminnan mukana. Varttunut kuiva kangas on vaarantunut luontotyyppi. Varttunut kuivahko kangas on koko Suomen tasolla vaarantunut ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio on tehokkaasti hoidettua ja yksipuolista talousmetsää, minkä vuoksi sen ekologinen laatu on heikko.

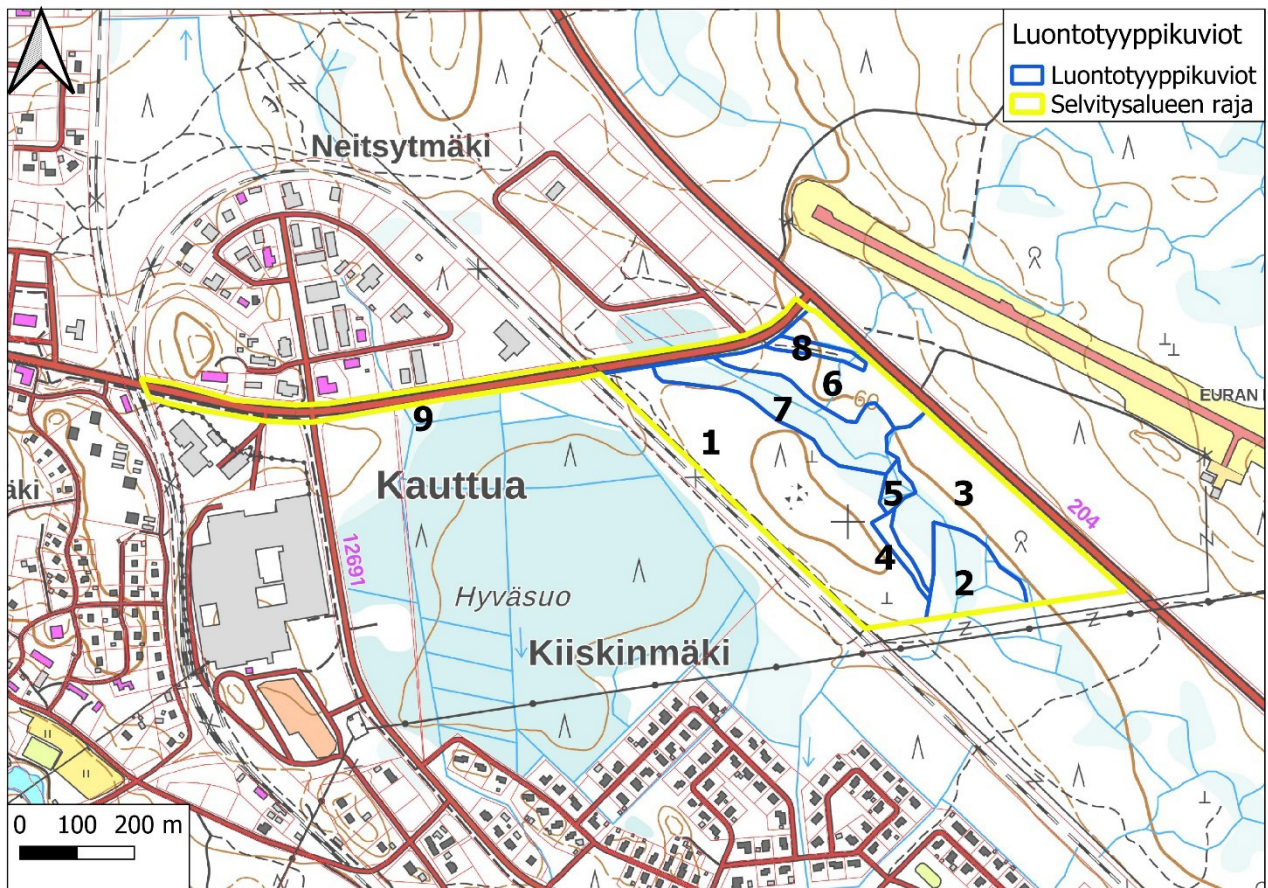
KUVIO 2 – MUSTIKKATURVEKANGAS

Melko tiheää, varttunutta kuusikkoa kasvava ojitettu korpi, joka on kuivunut mustikkaturvekankaaksi (kuvat 1-2). Sekapuina esiintyy vähän koivua ja mäntyä. Kuviolla on melko paljon tuoreita kuusituulenkaatoja ja muutama koivupötkkelö sekä muutama

pystyyn kuollut kuusi. Tuulenkaadot keskittyvät kuvion itäreunaan taimikon lähelle. Kaiken kaikkiaan lahoppuuta on arviolta 5-10 m³/ha. Korpikasvillisuus on jo lähes täysin korvautunut kangasmetsälajistolla. Runsaiden mustikan, metsäalvejuuren, oravanmarjan ja metsälauhan lisäksi tavataan mm. riidenliekoa, metsämitikkaa, metsäimarretta, vanamoa, kangasmitikkaa, kevätpiippoa, pallosaraa, metsäkortetta, maariankämmekkää, tähtisaraa, sormisaraa ja käenkaalia. Hyväkuntoiset ojat kuivattavat maastoa edelleen.

Kuvat 1-2. Turvekankaaksi kuivunutta ojitettua korpea luontotyyppikuviolla 2.

Kartta 2. Luontotyyppikuvioiden numerointi maastokartalla.

Kuva 3. Vesakoitunutta hakkuuta Ohikulkutien varrella (luontotyyppikuvio 3).

KUVIO 3 – TUOREEN KANKAAN TAIMIKKO

Tuoreen kankaan koivuvaltainen, vesakoitunut taimikko (kuva 3), jossa kasvaa myös kuusen taimia ja haavan vesoja. Kuviolle on hakkuussa jätetty haapoja, joista osa on kookkaita. Kasvistoon kuuluvat mm. metsäkastikka, lillukka, puolukka ja vadelma. Kuvio on ekologiselta laadultaan varsin heikko.

KUVIO 4 – TUORE KANGASMETSÄ

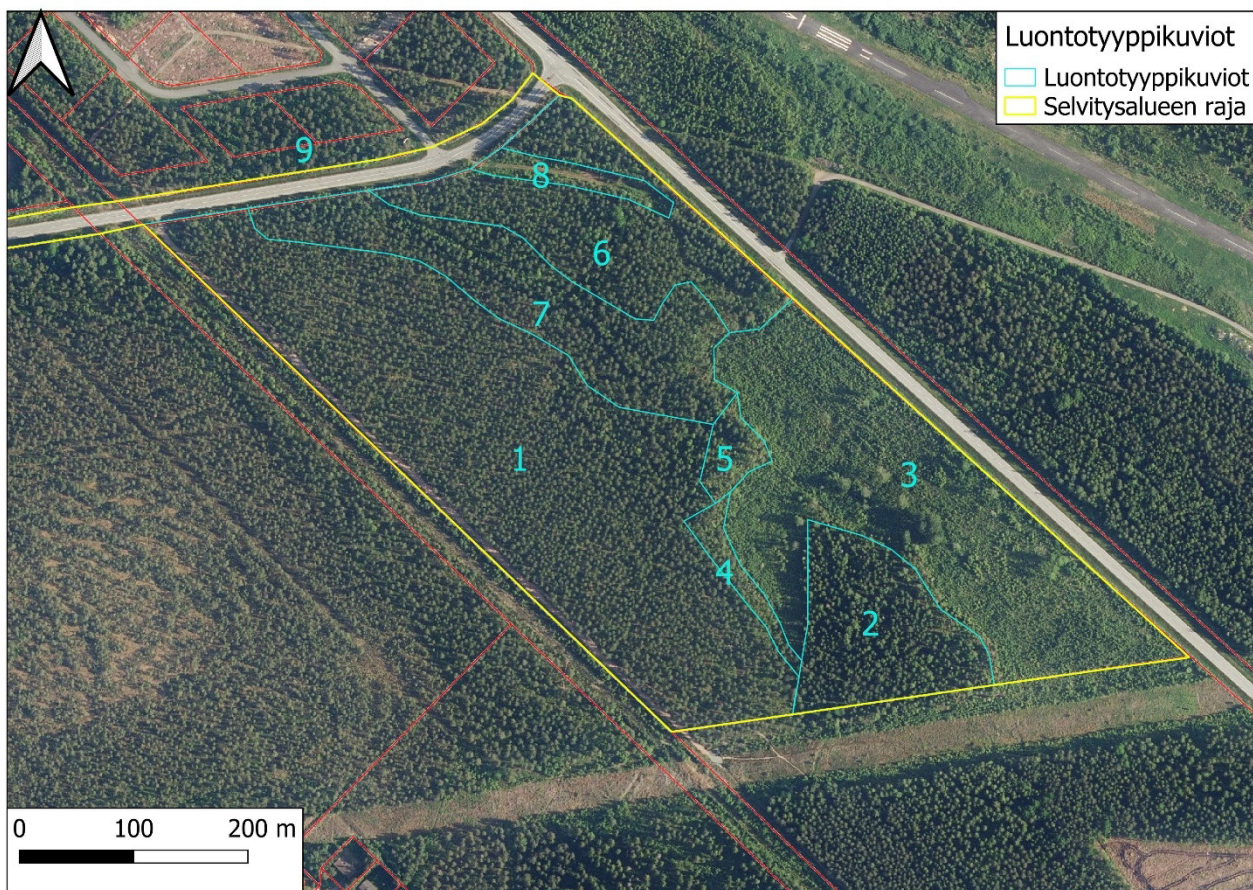
Hieman soistunut, harvennettua varttunutta kuusi-mäntymetsää kasvava tuore kangas, jossa on useita kuusituulenkaatoja. Kenttäkerroksessa tavataan runsaiden pallosaran, mustikan ja puolukan lisäksi mm. juolukkaa ja kangasmaitikkaa. Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on koko Suomen tasolla silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on ekologiselta laadultaan melko heikko.

Kuva 4. Harvennettua metsää luontotyyppikuviolla 5.

KUVIO 5 – MUSTIKKATURVEKANGAS

Ojituksen mustikkaturvekankaaksi kuivaama korpi, jossa kasvaa harvennettua, melko varttunutta kuusikkoa (kuva 4). Maassa lojuu jonkin verran kapeaa kuusilahopuuta. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaasti mustikkaa, pallosaraa, puolukkaa ja kangasmaitikkaa.

Kartta 3. Luontotyyppikuviot ilmakuvalla (Turuntien länsiosaa ei ole näytetty).

Kuva 5. Harvennettua mäntymetsää luontotyyppikuvioilla 6.

KUVIO 6 – KUIVAHKO KANGAS

Harvennettua, melko varttunutta männikköä kasvava kuivahko kangas (kuva 5), jossa on myös hieman koivua ja kuvion kaakkoiskulmassa haaparyhmä. Pensaskerroksessa kasvaa melko paljon koivuntaimia, vähän kuusen taimia ja hieman katajaa. Lahopuuta on varsin niukasti. Kasvistoon kuuluvat runsaiden puolukan, metsälauhan, mustikan, kanervan ja kangasmaitikan lisäksi esim. kevätpiippo, oravanmarja, metsätähti ja variksenmarja. Varttunut kuivahko kangas on koko Suomen tasolla vaarantunut ja Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio on melko tehokkaasti hoidettua ja yksipuolista talousmetsää, minkä vuoksi sen ekologinen laatu on heikko.

KUVIO 7 – VARPUTURVEKANGAS

Ojituksen jo turvekankaaksi kuivaama karu rämenotkelma (kuva 6). Kuviolla kasvaa harvennettua melko varttunutta männikköä. Ojan varrella on koivuvesakkoa ja nuoria kuusia. Lahopuuta ei juuri ole. Kasvistoon kuuluvat mm. runsaat juolukka, mustikka, pallosara, puolukka ja suopursu. Maastossa erottuu ajoura, ja hyväkuntoinen oja kuivattaa kuviota yhä. Turuntien eteläreunalla on kapea kaistale nuorta puustoa (raitaa, koivua ja mäntyä).

Kuva 6. Turvekangasta luontotyyppikuviolla 7.

KUVIO 8 – HIEKKAINEN TIEURA

Hiekkainen tieura, joka on jo melko kasvittunut. Uralla kasvaa runsaan nurmirölliin lisäksi mm. puna-apilaa, siiankärsämöä, alsikeapilaa, hietakastikkaa ja vähän komealupiinia (haitallinen vieraslaji). Kuvion reunoilla on kiiltopajua, koivun ja harmaalepän vesoja sekä raidan taimia. Uran itäpää on jo vesakoitunut.

KUVIO 9 – TIEALUE

Turuntie pientareineen. Pientareilla kasvaa paikoin paimenmataraa ja keltamataran tyyppistä mataraa, jossa on selviä merkkejä risteytymisestä paimenmataran kanssa.

4. PESIMÄLINNUSTO

4.1 Menetelmät

Pesimälinnustokartoitus aloitettiin kahdella lyhyellä pöllökuuntelukerralla maaliskuussa (taulukko 1). Pöllöjä kuunneltiin Turuntieltä. Varsinainen linnustokartoitus tehtiin kolmella maastokäynnillä touko-kesäkuussa (taulukko 1). Sää oli kaikilla maastokäynneillä linnustokartoitukselle suotuisa. Lisäksi linnustoa havainnoitiin muun maastotyön ohessa. Käytössä olivat myös Suomen Lajitietokeskuksen aineistot.

Taulukko 1. Lintulaskentapäivät, laskenta-ajat ja vallinnut säätila.

Päivä	Laskenta-aika	Sää
5.3.2025	20.19-20.35	Lämpötila +5 °C, tuuli 3-4 m/s, pilvisyys 8/8
26.3.2025	21.03-21.13	Lämpötila -2 °C, tuuli 1 m/s, pilvisyys 0/8
15.5.2025	8.18-9.02	Lämpötila +9 °C → +10 °C, tuuli 3-4 m/s, pilvisyys 7/8 → 5/8
5.6.2025	8.58-9.56	Lämpötila +15 °C, tuuli 4-5 m/s, pilvisyys 8/8
25.6.2025	7.15-8.08	Lämpötila +13 °C, tuuli 5 m/s, pilvisyys 8/8

Laskentamenetelmänä käytettiin sovellettua kartoituslaskentaa. Selvitysalue käveltiin niin tiheästi läpi, että ainakin kaikki laulavat lintuyskilöt voitiin kohtuullisella varmuudella havaita. Kaikki havainnot uhanalaisista, silmälläpidettävistä, EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen sisältyvistä ja harvalukuisista lajeista merkittiin kartalle. Havainnosta kirjattiin muistiin laji, sukupuoli (jos mahdollista määrittää), yksilömäärä ja tieto käyttäytymisestä (laulava koiras, poikasille ruokaa kuljettava emo, varoiteleva lintu, pari ym.). Selvästi yli lentävät linnut

jätettiin huomioimatta, mutta alle 50 metrin päässä selvitysalueen rajan ulkopuolella paikallisina havaitut yksilöt merkittiin muistiin, sillä niiden reviiri sijoittuu suurella todennäköisyydellä osittain selvitysalueelle. Yleisistä lajeista kirjattiin muistiin ainoastaan tieto siitä, että laji kuuluu pesimälinnustoon. Apuvälineinä käytettiin kiikaria, GPS-laitetta sekä etukäteen tulostettuja suurimittakaavaisia karttoja.

Tehdyt lintuhavainnot vietiin paperikartoilta paikkatieto-ohjelmistoon erotellen eri laskentakertojen havainnot toisistaan. Reviiriksi tulkittiin kaikki havainnot laulavista koiraista, pesistä, ruokaa kuljettavista emoista, varoittelevista linnuista sekä muista paikallisina sopivassa pesimäympäristössä havaituista linnuista. Jo yhdellä laskentakerralla saatu havainto tulkittiin reviiriksi. Lähellä toisistaan tehtyjen eri laskentakertojen havaintojen tulkittiin tarkoittavan samaa reviiriä. Samaksi reviiriksi tulkittujen havaintojen välinen maksimietäisyys vaihteli hieman lajeittain, mutta nyrkkisääntönä voidaan pitää noin paria sataa metriä, jota kauempana toisistaan eri laskentapäivinä tehdyt havainnot tulkittiin eri reviireiksi. Käytännössä tulkinta oli yksiselitteistä.

4.2 Tulokset ja johtopäätökset

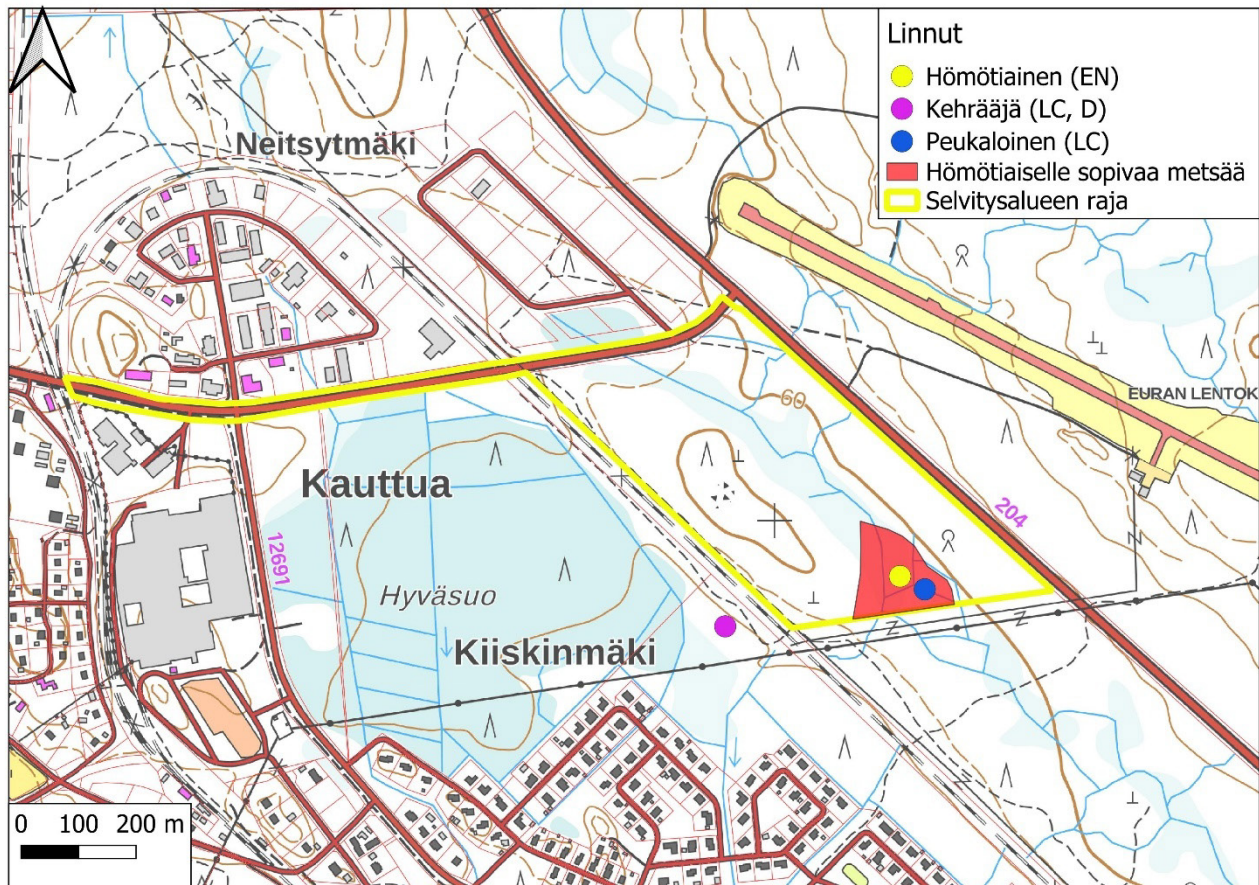
Selvitysalueella ja sen välittömässä lähiympäristössä tulkittiin pesivän kaikkiaan 22 lintulajia (taulukko 2). Lisäksi nähtiin käpytikka, joka ei pesinyt alueella.

Pesimälinnusto on tavanomaista. Metsät ovat tehokkaasti hoidettuja tai taimikkona, eikä reheviä metsätyyppejä ole. Linnuston laji- ja parimäärä ovat alhaisia. Muutama huomionarvoinen laji alueella tai sen tuntumassa kuitenkin pesii (kartta 4). Nopean vähenemisensä vuoksi erittäin uhanalaiseksi arvioitu hömötiainen havaittiin useaan kertaan alueen eteläosan kuusikossa luontotyyppikuviolla 2. Laji ei ilmeisesti pesinyt selvitysalueen puolella vuonna 2025, koska pesäkolon kovertamiseen sopivia pötkelöitä ei sieltä löytynyt. Alueen eteläpuolella voimalinjasta etelään kasvaa varttunutta kuusi-mäntymetsää, joka on hömötiaisen tyypillistä elinympäristöä. Selvitysalueella tehdyt havainnot liittynevät pääasiassa tässä metsässä sijaitsevaan reviiriin, joka ulottuu myös hieman selvitysalueen puolelle sen eteläosan ojitettuun, kuusikkoa kasvavaan, korpeen. Mitä suurempi osuus tästä kuusikosta säästyy, sitä paremmat edellytykset hömötiaisella on säilyä linnustossa. Samassa selvitysalueen eteläosan kuusimetsässä pesii viime vuosina selvästi runsastunut peukaloinen. Selvitysalueen mäntykankaat kuuluvat osana EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen kuuluvan, elinvoimaiseksi arvioidun, kehrääjän reviiriin. Soidintava kehrääjä havaittiin heti selvitysalueen länsipuolella.

Taulukko 2. Selvitysalueen pesimälinnusto. (EN=erittäin uhanalainen, LC=elinvoimainen, D=lintudirektiivin I -liitteen laji)

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Parimäärä	Status
<i>Anthus trivialis</i>	metsäkirvinen		LC
<i>Caprimulgus europaeus</i>	kehrääjä	1	LC, D
<i>Columba palumbus</i>	sepelkyyhky		LC
<i>Cuculus canorus</i>	käki		LC
<i>Cyanistes caeruleus</i>	sinitiainen		LC
<i>Emberiza citrinella</i>	keltasirkku		LC
<i>Erithacus rubecula</i>	punarinta		LC
<i>Ficedula hypoleuca</i>	kirjosieppo		LC
<i>Fringilla coelebs</i>	peippo		LC
<i>Muscicapa striata</i>	harmaasieppo		LC
<i>Parus major</i>	talitiainen		LC
<i>Periparus ater</i>	kuusitiainen		LC
<i>Phylloscopus collybita</i>	tiltalti		LC
<i>Phylloscopus trochilus</i>	pajulintu		LC
<i>Poecile montanus</i>	hömötiainen	1	EN
<i>Sylvia borin</i>	lehtokerttu		LC
<i>Sylvia curruca</i>	hernekerttu		LC
<i>Troglodytes troglodytes</i>	peukaloinen	1	LC
<i>Turdus iliacus</i>	punakylkirastas		LC
<i>Turdus merula</i>	mustarastas		LC
<i>Turdus philomelos</i>	laulurastas		LC
<i>Turdus viscivorus</i>	kulorastas		LC

Varsinaisia linnustoon perustuvia maankäyttösuosituksia ei esitetä, mutta mitä suurempi osuus selvitysalueen eteläosan kuusikosta (kartta 4) säästyy, sitä paremmat edellytykset hömötiäisellä on säilyä linnustossa.

Kartta 4. Huomionarvoiset lintulajit. (EN=erittäin uhanalainen, D=lintudirektiivin I -liitteen laji, LC=elinvoimainen).

5. LEPAKOT

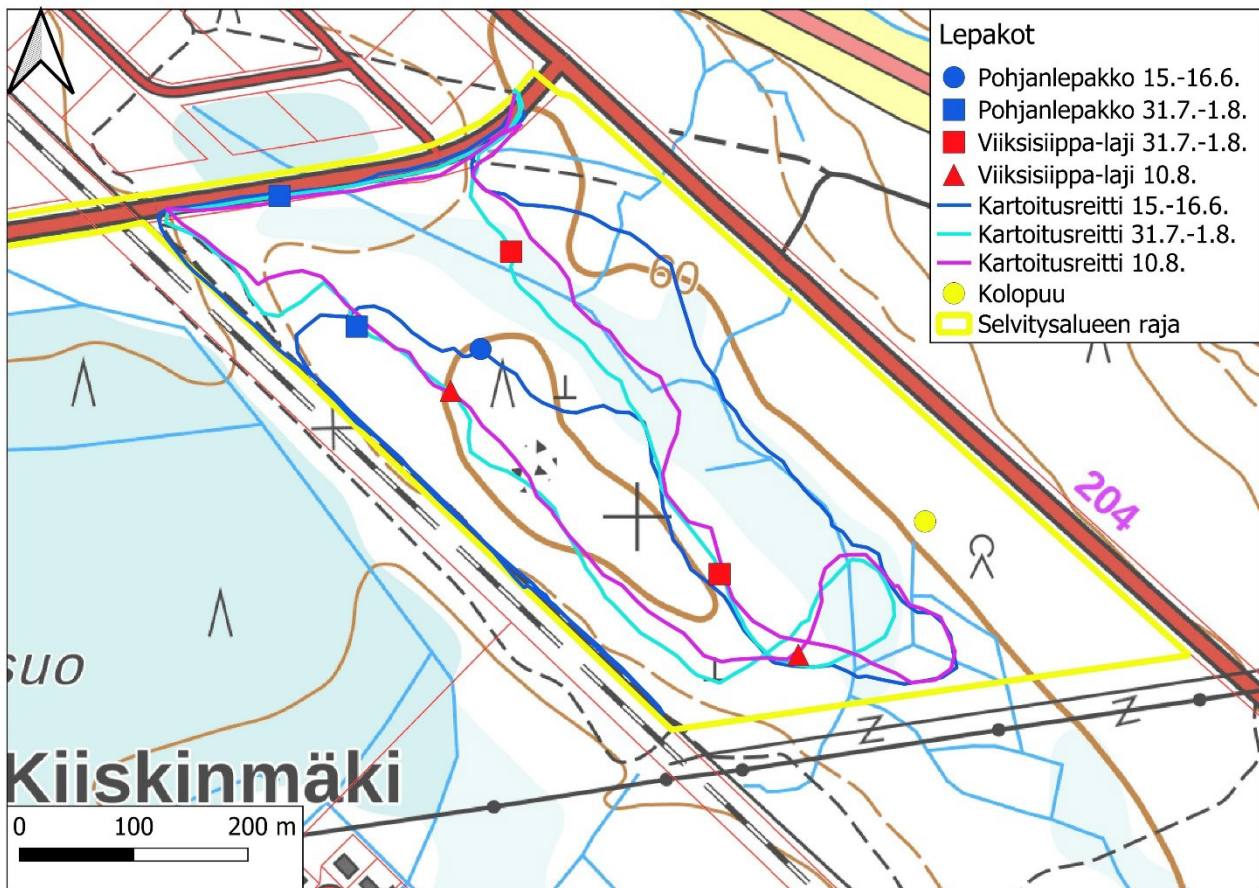
5.1 Menetelmät

Kaikki Suomessa esiintyvät lepakkolajit sisältyvät EU:n luontodirektiivin IV -liitteeseen, joten niiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen on kielletty.

Taulukko 3. Lepakkokartoitusajat ja vallinnut sää.

Päivä	Havainnointiaika	Sää
15.-16.6.2025	23.40-0.30	Lämpötila +16 °C → +15 °C, tuuli 0-1 m/s, pilvisuus 8/8
31.7.-1.8.2025	23.59-0.34	Lämpötila +20 °C, tuuli 1 m/s, pilvisuus 2/8 → 1/8
10.8.2025	22.13-22.47	Lämpötila +14 °C → +13 °C, tuuli 1 m/s, pilvisuus 0/8

Lepakkoja havainnoitiin detektorilla (Echo Meter Touch 2 Pro) kolmena yönä (taulukko 3) kävelleen karttaan 5 merkityt reitit. Sää oli kaikkina kartoitusöinä työhön hyvin sopiva. Havaittujen lepakkojen sijainti kirjattiin muistiin ja laji määritettiin. Luontoselvityksen muiden osatöiden yhteydessä etsittiin puolestaan maakellareita ja kolopuita sekä muita lepakoiden päiväpiiloiksi, lisääntymispaikoiksi ja talvehtimispaikoiksi sopivia kohteita.

Kartta 5. Lepakkohavainnot, kartoitusreitit ja kolopuu.

5.2 Tulokset ja johtopäätökset

Lepakkohavainnot on merkitty karttaan 5. Alueella havaittiin muutamia pohjanlepakoita ja viiksisiippoja / isoviiksisiippoja. Havainnot sijoittuivat melko tasaisesti kartoitusreittien varrelle. Lepakoille sopivia päiväpiilo- tai lisääntymispaikkoja ei yhtä kolohaapaa lukuun ottamatta löydetty. Alueella tai sen lähiympäristössä ei ole vanhaa rakennuskantaa. Alueella ei ole myöskään kalliojyrkänteitä, louhikoita tai maakellareita. Hakkuut ja tehokkaasti hoidetut talousmetsät eivät ole lepakoiden kannalta kovin hyvälaatuisia elinympäristöjä, joten havaintojen niukkuus vastasi ennakkoarviota alueen merkityksestä lepakkoille. Näin vähäinen havaintomäärä lepakoiden kannalta varsin tavanomaisessa ympäristössä ei anna

aihetta rajata lepakoille tärkeitä alueita, jotka tulisi pyrkiä maankäytössä huomioimaan. Karttaan 5 merkitty kolopuu olisi kuitenkin hyvä pyrkiä säästämään.

6. LIITO-ORAVA

Liito-orava sisältyy EU:n luontodirektiivin IV -liitteeseen, ja sen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen on kielletty. Liito-orava suosii varttuneita ja tiheitä kuusivaltaisia sekametsiä, joissa kasvaa haapoja ja muita lehtipuita. Se pesii tavallisimmin puiden koloissa, mutta kelpuuttaa myös pönttöt. Liito-oravan paras kartoitus aika on keväällä, jolloin sen keltaisia papanoita voi löytää pesä- ja ruokailupuiden alta.

Selvitysalueelta ei ole tiedossa aiempia liito-oravahavaintoja (Suomen Lajitietokeskus 2025). Alueella tehtiin liito-oravakartoitus 30.3.2025. Liito-oravan papanoita etsittiin kookkaiden haapojen, koivujen ja kuusten alta. Samalla etsittiin kolopuita ja liito-oravalle sopivia pönttöjä sekä tehtiin havaintoja metsien laadusta liito-oravan elinympäristönä ja kulkuyhteyksinä.

Liito-oravan papanoita tai muita merkkejä lajista ei löydetty. Ohikulkutien varren hakkuu (luontotyyppikuvio 3) on vielä liito-oravalle liian lyhyttä taimikkoa, vaikka siellä onkin yksittäisiä kookkaita haapoja. Yhdessä haavassa on palokärjen kolo. Paremmin liito-oravalle sopii alueen eteläosan kuusikko (luontotyyppikuvio 2), vaikka siellä ei kasvakaan haapaa ja vähän muutakaan lehtipuuta. Puusto on kuitenkin riittävän tiheää ja varttunutta, ja siten liito-oravalle kohtuullisen sopivaa. Muu osa selvitysalueesta on liito-oravalle huonosti soveltuvaa hoidettua mäntymetsää. Ohikulkutie, tien varren hakkuu ja selvitysalueen eteläpuolen voimalinja muodostavat liito-oravan liikkumisesteitä.

Liito-oravaan liittyviä maankäyttösuosituksia ei esitetä. Karttaan 5 merkitty kolopuu olisi kuitenkin hyvä pyrkiä säästämään.

7. MUU LAJISTO

Selvitysalueella ei ole viitasammakon (EU:n luontodirektiivin IV -liitteen laji) kutupaikoiksi sopivia pienvesiä tai vesistöjä.

Suomen Lajitietokeskuksen aineistoissa (Suomen Lajitietokeskus 2025) ei ole selvitysalueelta tai sen lähiympäristöstä havaintoja uhanalaisista tai silmälläpidettävistä lajeista, luontodirektiivin II- ja IV -liitteiden lajeista tai muista huomionarvoisista lajeista. Niitä ei kappaleessa 4 käsiteltyjä lintuja lukuun ottamatta havaittu nytkään.

8. EKOLOGISET YHTEYDET

Selvitysalue sijaitsee Kauttuan taajaman itäreunalla. Sitä erottaa taajamasta Hyväsuo. Ohikulkutie muodostaa lievän ekologisen esteen idän suuntaan, mutta tien itäpuolelta alkaa laaja yhtenäinen metsäalue, joka ulottuu aina Köyliön Kepolaan asti.

9. SUOSITUSTEN YHTEENVETO

Karttaan 5 merkitty kolopuu olisi hyvä pyrkiä säästämään. Mitä suurempi osuus karttaan 4 merkitystä hömötiaiselle sopivasta kuusikosta säilyy, sitä paremmat edellytykset erittäin uhanalaisella hömötiaisella on säilyä alueen linnustossa.

10. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET

- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Keskinen, H.-L., Raunio, A., Forss, S., Kartano, L., Karttunen, K., Kokko, A., Kontula, T., Koskela, K., Mäkelä, K., Pykälä, J., Rytteri, T. & Väänänen, M. 2024. Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje, luonnos 15.5.2024. 281 s.
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018a. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018.
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018b. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s.

Lindholm, T. & Tuominen, S. 1993. Metsien puuston luonnontilaisuuden arviointi. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja A 3. 40 s.

luontotyyppienuhanalaisuus.ymparisto.fi/lutu/#

Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998. Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti Kustannus & Tapio. 192 s.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2024. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023. 374 s.

Suomen Lajitietokeskus 2025. <http://tun.fi/HR.200>, <http://tun.fi/HR.1747>, <http://tun.fi/HR.3211> (haettu 29.8.2025).

Syrjänen, K., Hakalisto, S., Mikkola, J., Musta, I., Nissinen, M., Savolainen, R., Seppälä, J., Seppälä, M., Siitonen, J. & Valkeapää, A. 2016. Monimuotoisuudelle arvokkaiden metsäympäristöjen tunnistaminen. METSO-ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet 2016-2025. Ympäristöministeriön raportteja 17/2016. 75 s.

Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus 2021. Suomen lajien alueellinen uhanalaisuusarviointi 2020. <https://www.ymparisto.fi/punainenlista>